

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28905

гр. София, 17.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
закрито заседание на 17.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разглежда дело номер **8774** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Образувано е по жалба на „Римея“ ЕООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 26-4332-003177 от 25.06.2026 г. на инспектор към отдел „ПП“ при СДВР за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, поради това, че същото се управлява от водач, загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. В жалбата е инкорпорирано искане за спиране на изпълнението на заповедта поради това, че автомобилът служи за изпълнение на ежедневните доставки, поръжки и покупки на фирмата и спирането му от движение ще доведе до преки финансови загуби от неосъществен стокооборот и от неизпълнени договори към контрагенти.

Ответникът, при изпращане на административната преписка в съда, не е изразил становище по искането за спиране.

Административен съд - София-град, II отделение, 41-ви състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт,

след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Т.е. преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

В случая не е доказано настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение на процесната заповед би затруднило неговата дейност, тъй като автомобилът извършва доставки по договори с контрагенти. Този довод сам по себе си не обосновава автоматично наличието на значителна или трудно поправима вреда, произтичаща от предварителното изпълнение на заповедта. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства за поети от дружеството договорни задължения, техния предмет, размер и срок за изпълнение, нито за наличието на други автомобили на фирмата, които могат да изпълнят тези задължения. В жалбата се говори за автопарк, което означава, че това не е единственият автомобил на дружеството, респ. съществуват и други възможности да продължи търговската си дейност. Безспорно всяко предварително изпълнение на административния акт от страна на администрацията може да причини неудобства и да засегне права и интереси. Като значителна или трудно поправима вреда обаче следва да се определи само такава увреда, която не може да бъде репарирана по обезщетителен ред, каквато в случая не е установена. Това, че на жалбоподателя се налага да търпи неблагоприятните последици от прилагането на ПАМ не обосновава извод за наличие на значителна или трудно поправима вреда. Не се установява и възникването на нови факти и обстоятелства, доколкото няма данни водачът да е с възстановена правоспособност, респ. да може да управлява автомобила.

Предвид изложеното, искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗПАМ № 26-4332-003177 от 25.06.2026 г. на инспектор към отдел „ПП“ при СДВР като неоснователно следва да бъде отхвърлено. Делото следва да се преразпредели на първоначално определения съдия-докладчик за произнасяне по съществото на жалбата.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 41-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Римея“ ЕООД за спиране на предварителното изпълнение Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 26-4332-003177 от 25.06.2026 г. на инспектор към отдел „ПП“ при СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му. Делото да се преразпредели на първоначално определения съдия-докладчик за произнасяне по съществото на жалбата.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия:

